

Møteplass for pårørende

Håpet kommer og håpet går. Slik formulerer en pårørende vekslingen mellom gode og vonde dager som far til en rusmisbruker. Han deltar på Borgestadklinikken tilbud Møteplass, som er en arena for pårørende og fagpersoner der en kan dele erfaringer og kunnskap om det å leve nær en person med et rusproblem.

AV HILDE E. HOLM, KORUS - SØR

DET ER 12 GODT VOKSNE MENNESKER som samles på Borgestadklinikken i Skien denne kvelden. Til stede er også flere ansatte som jobber som behandlere og miljøterapeuter på noen av avdelingene. Blant de pårørende som er kommet er de fleste foreldre til rusavhengige. En person forteller om en far som er alkoholiker.

Er det håp?

Det er «Håpet» som er tema i dag. Behandler Torill Borgersen ved Skjermet Enhet har et faglig innlegg hun har forberedt. Hun sier blant annet at håpet er en eksistensiell kraft i alle mennesker uansett religion og livssyn. En iboende kraft i oss alle sammen, vi ønsker og drømmer om at ting skal bli bedre eller annerledes når noe er vanskelig. Hos de rusavhengige vi jobber med, er det håp i å jobbe med motivasjonen til å slutte med rusingen.

Det blir pekt på hvor viktig det er for pårørende å gi seg selv en form for påfyll, og ta vare på seg selv midt oppe i alle belastningene. Det å godta vanskelige følelser, er til hjelp for eget liv.

– Våg å sette grenser, og finn håp i at andre opplever noe lignende. Vi som fagpersoner ser at det nytter selv om det for noen tar lang tid å finne nøkkelen til å klare å komme ut av avhengigheten, sier en av de ansatte.

Pårørende og fagpersoner samles til Møteplass ved Borgestadklinikken i Skien.

” – *Det blir en fare, det er som en felle, når det eneste som gir meg håp handler om min sønns rusmisbruk*

Refleksjonsrunde

En viktig del av møteplass-konseptet er erfaringsdeling. Hvilke tanker gjør de pårørende seg om kveldens tema?

– Det er håp i å ha kommet dit at jeg har akseptert at ting er som de er, å akseptere som pappa at det ikke er noe jeg kan gjøre med de valg sønnen min har tatt, sier en far. En mor forteller om sønnen som har vært rusfri i flere måneder. Det gir håp, men det er vanskelig å vise glede, fordi hun er blitt skuffet så mange ganger.

– Håpet kommer og håpet går, sier en annen og beskriver med det mange opp- og nedturer knyttet til sønnens langvarige rusmisbruk. Håp er hele tiden å ønske seg noe, så lenge det er liv er det håp, blir det sagt. Slik deles det historier og tanker om håp. Et viktig tema er også å håpe for seg selv og sitt eget liv.

Det å våge å være glad, og det å ha håp for seg selv og de andre i familien. Flere forteller, og det nikkes gjenkjennende, til historier om hvordan den som bruker rus har tatt opp all plass i familien i alt for mange år.

– Det blir en fare, det er som en felle, når det eneste som gir meg håp handler om min sønns rusmisbruk. Jeg må jobbe for et håp om at jeg som pårørende tross alt skal få leve et godt liv. Det er et håp i å vite at uansett hva som skjer, må vi gå videre og leve våre liv, sier en annen.

Møteplass har fire samlinger hvert halvår. Te-

maene er « De sammensatte følelsene », « Grense- setting », « Skyld, skam og isolasjon » og « Håpet ». Dette er et gratis tilbud og de som er med kan komme på en eller flere samlinger. Viktig med Møteplass er at dette er bygd på en bevissthet om at pårørende har verdifulle erfaringer og kunnskap som det er viktig å dele.

Ønsker du mer informasjon om Møteplass ved Borgestadklinikken i Skien så ta kontakt med koordinator på Familieenheten: Anette Espedalen. ☒